

I solnedgången

Gustaf Fröding

Jesper Andersson

A D/A A D A
Sat-te jag mig på berg - ets kam, spej-a - de ut öv - er
E7 A D/A A
fjärd - en, såg hur - u sol -en i väst - er sam,
D A E7 D A/E
långt,långt i väst - er gick färd - en. Tid-en för - går,
C#7/F F#m D E A
nyss var det vår, snart ligg-er höst ö - ver värld - en.

Satte jag mig på bergets kam,
spejade ut över fjärden,
såg huru solen i väster sam,
långt, långt i väster gick färden.
Tiden förgår,
nyss var det vår,
snart ligger höst över världen.

Dagar ha kommit och dagar ha gått
en gång väl kommer den sista,
flyktig är lyckan och knappt dess mått
tung är den ändå att mista.
Luftbyggda slott
skimra ju blott,
skimra och locka och brista.

Dårar de tänka och dårar tro,
dårar de mena och hoppas,
hoppas, att frön, som i jorden gro,
växa till skördar och knoppas.
Brodden den dör,
frosten förstör
det som i markerna stoppas.